

der ogsaa belyses ved Offentliggørelsen af de Akter, som er nødvendige og naturligt hører med til Belysning af denne historiske Fremstilling. Det er det, Ordene siger, paa anden Maade kan det fornuftigvis ikke forstaaes.

Den højtærede Udenrigsminister henviste til, at der i Forbindelse med Dokumenterne fandtes en Redegørelse, udarbejdet af Arkivar Fontenay, og jeg forstod Udtalelsen saaledes, at denne Redegørelse vilde Ministeren ikke have nogen Betænkelighed ved at offentliggøre (*Udenrigsministeren* [Harald Scavenius]: . . . ved at lade danne Grundlaget for en Offentliggørelse). Ja, man ved jo aldrig, hvad det vil betyde, og saa vil naturligvis i alt Fald Forhandling mellem et Rigsdagsudvalg og den højtærede Minister om, hvorledes dette Grundlag skulde benyttes, være i høj Grad fornøden. Jeg for min Del skal imidlertid sige, at denne Redegørelse, der virkelig er baade objektiv, fuldstændig og gjort med stor Nøjagtighed og megen Dygtighed, vil være et godt Grundlag for en Fremstilling. Men jeg kan ganske vist ikke forstaa, hvilken Betænkelighed der saa vilde være ved at ledsage den med en Række af de vigtigste Aktstykker; thi disse vigtigste Aktstykker er refereret saa stærkt deri, at hvis der er Betænkelighed ved at offentliggøre dem, maatte der være den samme Betænkelighed ved at gengive dette Referat, og det vilde dog alle Dage være bedre at have selve Aktstykkernes Ordlyd end et Referat, som, saa godt det end kan være, dog altid er mere eller mindre afvigende derfra og kan forstaaes en lille Smule anderledes end selve Aktstykkerne.

Endelig udtalte den højtærede Udenrigsminister sig om de private Forhandlinger og sagde, at dem kendte han ikke noget til, dem kunde han ikke vide noget om, og dem kunde Udenrigsministeriet ikke offentliggøre noget om. Nej, men netop et Rigsdagsudvalg kan i Samarbejde med Udenrigsministeriet paa forskellig Vis tilvejebringe de fornødne Oplysninger. Og der er en Gruppe af disse Forhandlinger, som den højtærede Udenrigsminister uden Vanskelighed vil kunne bidrage til Oplysning af. Den højtærede Udenrigsminister vil kunne vende sig til den højtærede Statsminister og bede ham give sig Oplysning om de private Skridt, som den højtærede Statsminister sammen med de Herrer J. C. Christensen, Piper og Harboe foretog den 28. Marts 1920, og alle de Bevægelser, som stod i Forbindelse dermed. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Statsminister, der er en saa grundig, dygtig og interessant Historiker, ikke i sine Papirer skulde have en fuldkom-

men Fremstilling af, hvad han har været med i ved den Lejlighed, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det maa være en Glæde for den højtærede Statsminister at fremlægge for den danske Befolkning, hvilken Adfærd han den Gang deltog i, idet han vel maa mene at kunne være den bekendt og at kunne staa inde for den. Men det drejer sig jo ikke blot om de private Forhandlinger, her er Tale om, men ogsaa om de halvprivate Forhandlinger, som førtes af Hr. Vinding-Kruse som Regeringens delegerede under Forhandlingerne i Foraaret 1920. Om disse har Udenrigsministeriet nogle Aktstykker, men det synes ikke at have alle; det vil være nyttigt og hensigtsmæssigt at fremskaffe netop de vigtigste af disse. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om jeg fra den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Statsminister kunde faa Udtalelser om, hvorvidt de har været bekendt med den Internationaliseringsplan, som Hr. Vinding-Kruse forelagde i Paris, og som den højtærede Regering anbefalede og støttede gennem ham; om de har været bekendt med den Indberetning, der fremsattes om de førte Forhandlinger; og om man fra Regeringens Side vil øve sin Indflydelse overfor Regeringens særlig delegerede med Hensyn til Tilvejebringelsen af de paagældende Dokumenter, hvis der er sket det ejendommelige, at Regeringens Repræsentant ikke har afleveret de omtalte Dokumenter til den Regering, paa hvis Vegne han optraadte ved den paagældende Lejlighed.

Med disse Udtalelser skal jeg da anbefale, at man vedtager Forslaget, idet jeg ikke kan se, at der fra den højtærede Ministers Side er fremkommet nogen Betænkelighed, som kan lægge nogen som helst Hindring i Vejen derfor.

Brorsen: Om det Forslag til Beslutning, som nu er motiveret af det ærede Medlem Hr. P. Munch, kan jeg paa mit Partis Vegne udtale, at i den Form, det har faaet fra Forslagsstillernes Side, kan vi ikke tiltræde det. Der er visse Ting, som vi maa gaa bestemt imod, og der er andre Ting, der maa omformes, for at vi i det hele kan gaa med til det, her er Tale om.

I Forslagets Punkt II findes den Bestemmelse, at det Udvalg, der eventuelt skal ned sættes, skal have alle Dokumenter og Aktstykker vedrørende den sønderjydske Sag frem til Behandling og efter Forhandling med Udenrigsministeren træffe Beslutning om, i hvor stor Udstrækning disse Aktstykker og Dokumenter skal offentliggøres. I mit Parti er vi fuldstændig enige med Re-